A°. 1833.

N°. 93.

DONDERDAG DEN 28sten NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 25 November 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 22sten en 23sten dezer, n°. 1325/1239 en 1329/1243, benoemd en aangesteld, tot *Translateur in de Neger-Engelsche Spraak*, JACQUES CORNELIS NASSY DAVIDSZOON.

En tot *Wijkmeester* van de Wijk La. C., MOZES MEIJER DE HART; en zulks in plaats van SAMUEL FERDINAND FLU, op verzoek uit die betrekking *eervol* ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
Bij afwezigheid van denzelven,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

Den 25 November 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 23sten dezer, n°. 1325/1239, tot *Dienaren van Justitie* alhier, benoemd en aangesteld. ADRIANUS DICTUS en GERHARD FRICHINY.

De Gouvernements Secretaris,
Bij afwezigheid van denzelven,
F. C. COBLIJN;
1ste Commies.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, het Schip *Piet Hein*, Kapt. WM. TURNBULL, van Rotterdam; Passagiers: de Heer *George Banks*, Mejufvrouwen *Elisabeth Tijndall*, *S. E. Tijndall*, *Sara Tijndall*, *Japin*, *Cameron*, *C. Barton* en Mevrouw de Douairière *G. C. Gordon*, geb. *van Imbyze van Batenburg*.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den 21sten October*.

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING DER STATEN-GENERAAL.

Koninklijke Zitting; de beide Kamers vereenigd.

De gewone Zitting der Staten-Generaal is heden namiddag, omstreeks half twee ure, door Z. M. den Koning, met de gewone plegtigheden, geopend.

De Koning, op den troon gezeten, hebbende ter regter- en linkerhand HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden, en omringd van de Officieren van zijn Huis, zijne Kamerheeren, Adjudanten en verder gevolg, bij het Programma vermeld, heeft de Zitting met de navolgende aanspraak geopend:

»EDEL MOGENDE HEEREN!

»Zoo ik mij altijd met genoegen in het midden bevinde der vertegenwoordigers van het edele volk dat niet ophoudt, door blijken van deszelfs liefde en trouw, mij, onder de zorgen des bestuurs, op te beuren, het is vooral bij de moeijelijke omstandigheden, in welke ik nu, voor de vierde maal, Uwe gewone Vergadering opene, dat de tegenwoordigheid van U. E. M. mij welkom is, vermits zij op nieuw de gelegenheid zal aanbieden om, met gemeen overleg, op wederkeerig vertrouwen gegrond, de gewigtigste aangelegenheden van het dierbaar Vaderland te behandelen, en getuigenis te geven van de eenstemmigheid onzer inzigten.

»Met dankbaarheid gedenke ik, bij den aanvang dezer zitting, aan den zegen, welke mijn huis, kort na den afloop der vorige, is te beurt gevallen, in de geboorte eener tweede telg van mijnen beminden jongsten Zoon, en aan de hartelijke deelneming mijner onderdanen in die gelukkige gebeurtenis.

»Onze tegenwoordige betrekkingen met de verschillende Mogendheden boezemen gerustheid in; van sommigen derzelve, ontving ik, nog dezer dagen, bewijzen van wezenlijke vriendschap.

»Gedurende den loop Uwer vorige zitting, werden de onderhandelingen, tot regeling der gevolgen van den Belgischen opstand, tijdelijk vervangen door dwangmiddelen tegen Nederland, waarvan de geschiedenis nog geen voorbeeld, in vollen vrede, opleverde; de latere hervatting dier onderhandelingen, waarin de dezerzijds betoonde toegevendheid en verlangen naar voleindiging, door nieuwe zwarigheden werden beantwoord, heeft dus verre, niet geleid tot afdoening; U Ed. Mog. zullen uit de mededeelingen, welke, mijnent wege, binnen weinige dagen, daaromtrent aan Uwe Vergadering zullen gedaan worden, ontwaren, dat, bij die onderhandelingen, de eer, de waardigheid, en de wezenlijke belangen van de Natie, steeds uitsluitend zijn op het oog gehouden. Ik blijve de hoop voeden op eenen redelijken afloop derzelve, en, mogt ook de staatkunde van Europa de verwachting eener billijke ondersteuning onzer onmiskenbare regten, gedeeltelijk te leur stellen, dan nog zal Oud-Nederland zich zijne volharding in de drie laatste jaren niet beklagen; maar, met voldoening terugziende op het gegeven voorbeeld van zelfstandigheid en gehechtheid aan wet en orde, te midden van den tuimelgeest der eeuw, zijn gedrag met gerustheid aan het oordeel van tijdgenooten en nakomelingen overlaten.

»Onder de smartelijke gewaarwordingen, welke de maatregelen der Engelsche en Fransche Regeringen, in het vorig jaar, deden ontstaan, vond het vaderlandsch gevoel eene vertroosting in het gedrag der zee- en landmagt, die, voor het oog van geheel Europa, de eer van den Nederlandschen naam waardiglijk bleven handhaven.

»Ik ben innig getroffen geweest over de wijze waarop de Natie hare erkentenis aan de dappere strijders, aan de gewonden en aan de nagelatene betrekkingen der gesneuvelden, heeft betoond.

»De staat onzer krijgsbenden is bij voortduring gunstig; zij blijven den roem ophouden van geestdrift, tucht en geoefendheid; een gedeelte der legermagt is thans, door uitgebreide verloven, aan deszelfs betrekkingen en gewone werkzaamheden terug gegeven.

»De belemmering, welke Neêrlands scheepvaart en handel hebben ondervonden, is met geduld doorgestaan; bij het ophouden van dezelve, hebben onze nijvere landgenooten, tot herstel van het geledene, dadelijk de loffelijkste werkzaamheid aan den dag gelegd.

»De landbouw was, over het algemeen, in ruime mate gezegend, en in vele takken van volksvlijt is een nieuw leven bespeurd, waarvan ik mij de beste gevolgen mag beloven, ook in betrekking tot onze koloniën.

»In de Oost-Indische bezittingen heerscht, volgens de jongste berigten, eene gewenschte rust; de verbetering van den staat der geldmiddelen gaat aldaar hand aan hand met de toenemende uitbreiding der teelt van belangrijke voortbrengselen, en, van beiden, wordt, ook in Nederland, de weldadige invloed ondervonden.

»De West-Indische bezittingen hebben de stremming van gemeenschap, die echter het wederzijdsch verkeer niet geheel heeft doen ophouden, met kalmte verduurd.

»In alle onze kolonien heeft, onder die omstandigheden, de geestkracht der ingezetenen zich ten gunstigste vertoond, en hebben alle standen gewedijverd in bewijzen van verknochtheid aan het moederland.

»De Binnenlandsche aangelegenheden worden bij voortduring met belangstelling gadegeslagen, de regering ondervindt daarin de loffelijkste ondersteuning der gewestelijke en plaatselijke Besturen; zij gaat, met beradenheid, voort, met de invoering van doelmatige vereenvoudigingen.

»Alle de deelen van het openbaar onderwijs blijven aan Mijne zorg beantwoorden.

»De wetenschappen worden steeds met den besten uitslag beoefend.

»Indien de kunsten den druk der tijden noodwendig moeten gevoelen, mag men echter zelfs op dit oogeblik, met voldoening wijzen op menig voorwerp hetwelk de blijken oplevert dat onze kunstenaars zich niet laten ontmoedigen.

»De laatste winter is gelukkig geweest voor onze uitgestrekte zee- en rivier-waterkeeringen; maar de jongste stormen hebben aan dezelve veel schade toegebragt, welker herstelling zonder verwijl is aangevangen.

»Onze geldmiddelen zijn in eenen goeden toestand, de ruime deelneming der ingezetenen in de laatste leening, en de regelmatige opbrengst der lasten, door gepaste wetten verzekerd, stellen mij in staat, om, voor het tegenwoordige, in alle de behoeften te voorzien en de openingen, welke daaromtrent mijnentwege aan U. E. M. zullen gegeven worden, kunnen, zoo ik mij vleije, ten bewijze strekken, dat het openbaar krediet, hetwelk ons bestendig is bijgebleven, op welberekende gronden rust.

»De begrootings-wetten, welke ik, eerlang in uwe Vergadering zal doen voortbrengen, zullen U. E. M. doen blijken van mijn verlangen, van den eenen kant, om het stelsel onzer middelen tot een geheel te brengen, en, van de andere zijde, om de bespoedigde invoering van gelijkmatige lasten, over alle de grond-eigendommen, door tegemoetkoming te begunstigen.

»De titels van het Burgerlijk Wetboek welke nog onafgedaan zijn gebleven, zullen insgelijks ter beraadslaging, aan U Edel-Mog. worden aangeboden. — Ik vertrouw in staat te zullen zijn om, bovendien, nog onderscheidene andere, niet min gewigtige gedeelten der Nationale Wetgeving, aan het onderzoek uwer Vergadering te onderwerpen.

»Edel-Mog. Heeren! Ik reken wederom als altijd, op uwe ijverige medewerking tot bevordering van 's rijks belangen, gedurende uwe tegenwoordige bijeenkomst. Ik wensche, dat zij niet voorbijga zonder ons de eindpaal te doen zien van den onzekeren toestand, waarin het Vaderland, na den afval der Zuidelijke gewesten, nog verkeert.

»Volgen wij, intusschen, met kalmte en standvastiglijk, den weg der zede en waarheid, welken wij tot hiertoe, te midden der moeijelijkste omstandigheden, met eendragt hebben bewandeld; zoo mogen wij steeds, onder alle verdere gebeurtenissen, met een gerust geweten, en met een onbepaald vertrouwen op den Allerhoogste, de toekomst verbeiden, die Nederland beschoren is."

De Koning geëindigd hebbende, is Z. M. met HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden en verder gevolg, uitgeleid geworden door de Kommissie van H. E. Mog., welke Z. M. bij Hoogstdeszelfs komst aan het Hôtel der Staten-Generaal had ontvangen, en daarop heeft een ieder de zaal verlaten.

De levendigste blijken van eerbied en vreugde hebben den Koning op Zijnen geheelen weg, zoowel bij Hoogstdeszelfs vertrek van het Paleis als bij de terugkering naar hetzelve, vergezeld.

AMSTERDAM, *23sten October.* Extrakt uit een brief van Smirna, dd. 3 September jl.:

Wij hebben voorleden 24sten Augustus des Konings verjaardag alhier met alle luister gevierd. Des morgens ten 6 ure kondigde het geschutgebulder deze pligtigheid aan; Kapt. Corbière deed 5, en Kapt. Meeuw 3 schoten. Ten 10 ure begaven wij ons naar den Heer Consul om Zijn Ed. te feliciteren, en werden ieder afzonderlijk door ZEd. met een *leve de Koning!* begroet. Daarna gingen wij, *en corps*, naar de Kapel van het Consulaat, en boden onze offers aan Hem op, die alles in alles is. Ten 12 ure deed Kapt. Corbière een koninklijk salut van 21 schoten, Kapt. Meeuw deed er 11, eene Oostenrijksche oorlogsbrik deed dadelijk, onder Hollandsche vlag, welke hij sedert den morgen aan den voortop had waaijen, 21 schoten, terwijl eene Fransche oorlogsbrik ook 21 schoten deed, doch met die uitzondering, dat hij bij het eerste schot, de Hollandsche vlag verkeerd had opgeheschen (hebbende dezelve niet zoo als de Oostenrijker, sedert den morgen laten waaijen) en dus de Rostokker vlag, salueerde; dit in het oog loopende, deed Kapt. Corbière onmiddelijk besluiten om de Oostenrijkers te bedanken en dadelijk streken wij onze nummervlag, en bij het eerste schot wapperde de Oostenrijksche bannier aan den voortop van den *Miltiades*. Wij salueeren dezelve met 21 schoten. Intusschen had de Heer Consul, dadelijk een Officier van het Consulaat aan boord der Fransche brik gezonden, om te vragen wat de reden was, dat hij de Hollandsche vlag verkeerd had geheschen, waarop zij zich zeer nieuw hielden, zeggende zulks niet te hebben bemerkt, en dat, dit zoo zijnde, het eene fout was, — bij het 21ste schot hadden zij de verkeerde Hollandsche vlag dadelijk neder gehaald; en heschen zij nu eene grootere Hollandsche vlag, doch zonder een nieuw salut aan die vlag te doen; bij gevolg Kapt. Corbière geen Rostokker zijnde, kon dus ook de Franschen voor een salut aan die vlag gedaan, niet bedanken. Onze kapitein naar wal gaande, verklaarde dit persoonlijk aan den Heer Consul, waarmede Z. Exc. volmaakt overeenstemde. Intusschen hadden wij, om de Franschen hunne fout beter te doen gevoelen, de Oostenrijksche vlag laten wapperen, zoo als ook vier Oostenrijksche oorlogschepen de Hollandsche vlag van zons op- tot ondergang lieten waaijen. Eindelijk liet Z. Exc. de Heer Consul onzen Kapitein ontbieden, hem eenen brief voorlezende van den Franschen Kommandant, waarin hij Z. Exc. schreef, dat het geval met de vlag een abuis was geweest, en hij deswegens excuus verzocht, tevens te kennen gevende, dat het hem aangenaam zoude zijn, indien de Hollandsche koopvaardij-kapitein ook zijne vlag wilde bedanken. Op deze schriftelijke schuldbekentenis besloot Kapt. Corbière dan ook daartoe over te gaan, en ten 6 ure des avonds streken wij de Oostenrijksche vlag, heschen de Fransche en salueerden dezelve met 21 schoten; bij het laatste schot, streken wij dadelijk de Fransche vlag en heschen de nummervlag; ook de Franschman streek de Hollandsche vlag, welke hij tot daartoe had laten waaijen terwijl de Oostenrijker onze vlag eerst met zonsondergang streek. Bij het nederhalen onzer vlaggen, deden wij weder 5 schoten en Kapt. Meeuw 3. Daarna verwijderden wij ons wel te vreden, na eenen zeer aangenamen dag te hebben doorgebragt, die door het voorgevallene met den Franschman, nog belangrijker was, terwijl Kapt. Corbière het genoegen heeft, op eene bedaarde en beleefde wijze den Franschman hunne fout te hebben doen gevoelen; en aldus de eer der Hollandsche natie op eene nobele wijze gehandhaafd te hebben.

(*Nieuwe Amsterd. Court. en Alg. Handelsbl.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.